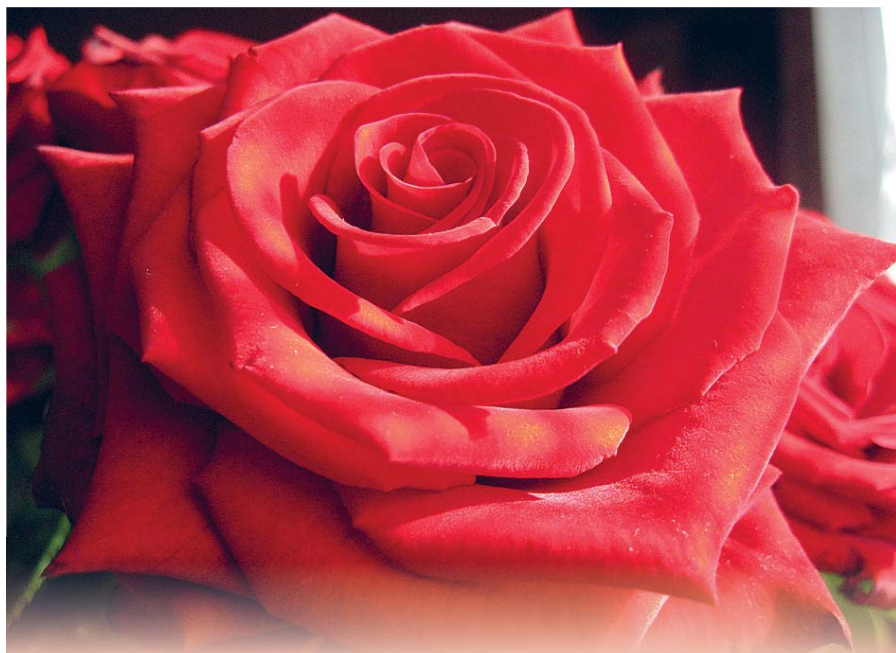

Mētrienas Dzīve

Izdod Mētrienas pagasta pārvalde
2015. gada februāra avīze Nr. 2 (199)

Valdas Otvares foto

Dzīvot, tas nozīmē mīlēt!

Mīlestību pret sevi un sev tuvajiem apkārt. Lai mēs allaž pasniedzam draudzīgu roku tam, kurš paslīdējis uz dzīves nežēlīgā pakāpiena. Lai acis izstaro sapratni un vēlmi būt līdzās, palīdzēt.

Mīlestību pret mūsu mazākajiem draugiem – dzīvniekiem. Nu kurš gan vēl mīlāk un labsirdīgāk ieskatīsies jums acīs? Kurš, murrājot, pieglaudīsies, tik saudzīgi piedurs slapjo deguntiņu pie vaiga? Vai vienkārši saries?

Mīlestību pret dzīvi. Tā dota katram tikai viena, lai dzīvotu to.

Mīlēsim šo dzīvi, kas dota, lai dzīvotu to.

Dzīvot, tas nozīmē – mīlēt. Bet mīlēt, tas ir skaisti...

Solvita

es esmu ievēries pats sevī
kā smalks un sapņains mēness diegs
ar silpurenēm pilns un tevi
un varbūt tāpēc nenāk miegs
man tūkstoš un jau pirmo nakti
lai kā vien nepulētos es
ik brīža parastuma takti
tāds neparastums allaž dveš
ka elpa aizraujas un sevī
vēl dziļāk ieveros aizvien
ar silpurenēm pilns un tevi
kas basiņām pa pļavu brien
/Leons Briedis/

Februāris īsumā

02.02. Mētrienas makšķernieki piedalās Krustpils novada sacensībās.

07.02. Sezonas atklāšana ledus laukumā „Akmentāji”.

07.02. Mētrienas spēlmaņi piedalās Praulienas zolītes ziemas kausa sacensību 3. kārtā.

09.02. Pirmsskolas grupas audzēkņi apmeklē baseinu Madonas PII „Saulīte”.

10.02. Mētrienas pamatskolas volejbolisti spēlē draudzības mačos Ļaudonas vidusskolā.

11.02. Mētrienas pamatskolas vecāko klašu skolēni viesojas Barkavas arodvidusskolā.

12.02. Teātra spēlētāji un teātra cienītāji apmeklē izrādi Valmierā.

13.02. Muzikāli literārs pasākums „Kā svece mīlestība deg...” pagasta bibliotēkā.

15.02. Dalība Madonas novada atklātajā čempionātā zemledus makšķerēšanā Sāvienā.

21.02. Mētrienieši spēlē Praulienas zolītes ziemas kausa 4. kārtā.

21.02. Mētrienas volejbola komanda spēlē novada čempionātā Barkavā.

21.02. Ozolkalna kapsētā 73 gadu vecumā guldīts Aldis Broks.

22.02. Mētrienas pamatskolas zēnu komanda piedalās novada skolu volejbola kausa sacensībās.

26.02. SDK „Mētra” svin vārdadienu Apiņu kaltē Praulienā.

27.02. DDG „Saulgriezes” piedalās deju precizēšanas seminārā Jaunkalsnavā.

28.02. Mīlestības karnevāls tautas namā. Rīko „Ābele”.

28.02. Mētrienas kauss vīriešu volejbola komandām.

Notikumus apkopojā **Ilmārs Grudulis**

AFIŠA

6. martā plkst. 20.00

Mētrienas tautas namā

Sieviešu dienai veltīts koncerts

Piedalās tautas nama pašdarbības kolektīvi

Pēc koncerta balli spēlē

Dainis Lazdiņš

Ieeja EUR 2 līdz 23.00, pēc 23.00 – EUR 3

18. jūlijā Mētrienai 90!

Pagasta svētku ietvaros:

Mākslinieku Krollu izstāde

Podnieces Baibas Dumpes izstāde

Izrāde un rotaļas bērniem ar

„Pārsteiguma tēliem”

Mētrienas amatiereteātra izrāde

18. jūlijā

Mētrienas pamatskolas salidojums!

Sekojiēt informācijai!

Mētrienas pamatskolas kolektīvs

Ceļa remonts purvā aiz Rāksalas

AKTUĀLI

No 7. janvāra turpinās autoceļa rekonstrukcijas darbi posmā Ļūmāni – Atašiene. Purvā aiz Rāksalas autoceļš ir nolietojies. Pavasaros un rudenos uz ceļa vietumis ir peļķes pat 100 metru garumā. Palu laikā rodas pārplūdumi, kuru rezultātā uz ceļa un purvā vienāds ūdens līmenis. Autobraucējiem grūti saskatīt ceļa vietu. Tagad būvnieki izgrābj kūdras slāni 4 metru dziļumā. Kravas automašīnas ekskavatoru rakumu pieber ar šķembām un smiltīm. Tādi darbi Latvijas ceļu būves vēsturē ir bijuši ļoti reti. Cerams, ka līdz solītajam 31. martam darbi būs paveikti.

Ilmārs Grudulis
Valdas Otvares foto

Nomainīta caurteka.

PAZIŅOJUMS

Tikšanās ar Madonas novada pašvaldības domes priekšsēdētāja vietnieku Agri Lungeviču Mētrienas pagastā 20. aprīlī plkst. 16.00 – 18.00. Tikšanās vieta tiks precizēta neilgi pirms pagasta apmeklējuma. Tāpat iedzīvotāji tiks informēti par izmaiņām, ja tādas notiks.

Aicinām iedzīvotājus būt aktīviem un diskutēt par aktuāliem jautājumiem, kā arī izteikt viedokļus, idejas un priekšlikumus par pagasta izaugsmes iespējām!

Drīz būs gatavs jaunais ceļš.

Algotie pagaidu sabiedriskie darbi bezdarbniekiem

INFORMĀCIJA

Nodarbinātības valsts aģentūra (NVA) sadarbībā ar Latvijas pašvaldībām arī šogad visā Latvijā organizē algotos pagaidu sabiedriskos darbus bezdarbniekiem, kuri nesaņem bezdarbnieka pabalstu un ir reģistrēti NVA kā bezdarbnieki vairāk nekā 6 mēnešus vai reģistrēti bezdarbnieka statusā mazāku laiku, bet vismaz 12 mēnešus nav strādājuši. Tas ir valsts finansēts aktīvais nodarbinātības pasākums, kura mērķis – nodrošināt bezdarbniekiem iespēju uzturēt vai iegūt darba iemaņas, veicot sabiedriska labuma darbus pašvaldību izveidotajās algotu pagaidu sabiedrisko darbvietās.

NVA un pašvaldība slēdz līgumu par algoto pagaidu sabiedrisko darbu īstenošanu, nosakot pasākuma īstenošanas

kārtību, pušu tiesības un pienākumus, kā arī norēķinu, līguma izpildes un pārskatu sniegšanas kārtību. Ja pasākuma īstenošanas darbavietu izveido biedrībā vai nodibinājumā, tad līgumu par tās atbilstošu nodrošinājumu pašvaldība slēdz ar attiecīgo biedrību vai nodibinājumu. Algotos pagaidu sabiedrisko darbus īsteno tādās darbvietās, kas pašvaldību institūcijās (izņemot pašvaldību komercsabiedrības), biedrībās vai nodibinājumos izveidotas no jauna vai kurās vismaz četrus mēnešus, pirms bezdarbnieks uzsācis dalību pasākumā, nav tikusi nodarbināta neviena cita persona.

Pašvaldība nodrošina:

- algoto pagaidu sabiedrisko darbu veikšanai nepieciešamās pasākuma īstenošanas vietas;
- darba vadītāju pasākuma īstenošanas vietā, kas palīdz iegūt vai nostiprināt

un uzturēt darba iemaņas, organizējot nepieciešamo praktisko apmācību un sniedzot pamatzināšanas par pienākumiem un ar to izpildi saistītajām pamatprasībām, kā arī kontrolē bezdarbniekiem uzticēto pienākumu izpildi;

- darba koordinētāju pašvaldībā, kas organizē algoto pagaidu sabiedrisko darbu īstenošanas procesu, kā arī kārtu dokumentus, kas nepieciešami apdrošināšanas atlīdzības saņemšanai, ja šo darbu īstenošanas laikā ar bezdarbnieku noticis nelaimes gadījums;

- algoto pagaidu sabiedrisko darbu veikšanai nepieciešamos materiālus un inventāru.

NVA nodrošina finansējumu:

- algotajos pagaidu sabiedriskajos darbos iesaistītā bezdarbnieka ikmēneša atlīdzībai 142,29 euro apmērā. Ja bezdarbnieks algotos pagaidu sabiedrisko

darbus nav veicis visās konkrētajā mēnesī paredzētajās darba dienās, atļūdzība viņam tiek aprēķināta proporcionāli nostrādātajām dienām;

- valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām pensiju apdrošināšanai saskaņā ar normatīvajiem aktiem par valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām no valsts pamatbudžeta un valsts sociālās apdrošināšanas speciālajiem budžetiem;

- izdevumu segšanai par tādu veselības pārbaūžu veikšanu algotajos pagaidu sabiedriskajos darbos iesaistītajiem bezdarbniekiem, kuras paredzētas normatīvajos aktos par kārtību, kādā veicama obligātā veselības pārbaude, bet ne vairāk kā 28,46 *euro* apmērā par vienu bezdarbnieku;

- bezdarbnieku nelaimes gadījumu apdrošināšanai pasākuma īstenošanas laikā;

- ikmēneša dotācijai vienam darba koordinētajam pašvaldībā 128,06 *euro* apmērā proporcionāli nostrādātajām darba dienām.

Ar katru pasākumā iesaistīto bezdarbnieku pašvaldība slēdz līgumu par algoto pagaidu sabiedrisko darbu veikšanu.

Līgumā tiek noteikti pušu pienākumi un tiesības, nodarbinātības periods, kā arī darbu uzsākšanas, izbeigšanas un atļūdzības saņemšanas nosacījumi un kārtība.

Algotajos pagaidu sabiedriskajos darbos pašvaldībās bezdarbnieks tiek nodarbināts secīgi vai ar pārtraukumiem ne ilgāk kā četrus mēnešus 12 mēnešu periodā, taču šajā pasākumā viņš var iesaistīties arī atkārtoti. Algoto pagaidu sabiedrisko darbu veicējs tiek nodarbināts ne vairāk kā piecas dienas nedēļā un astoņas stundas dienā, bet, ja bezdarbnieks vēl nav sasniedzis 18 gadu vecumu, viņam jāstrādā ne ilgāk kā septiņas stundas dienā. Turklāt bezdarbniekam iepriekš vienojoties ar darba vadītāju un informējot darba koordinētāju pašvaldībā, ir iespēja apmaksātas divas darba dienas mēnesī izmantot darba pārrunām vai dalībai individuālā darba meklēšanas plānā noteiktā NVA pasākumā.

Pasākuma „Algoti pagaidu sabiedriskie darbi” ietvaros 2015. gadā plānots izveidot **1 805** pagaidu darbvietas un tajās nodarbināt vairāk nekā **7 tūkstošus** bezdarbniekus.

Mētrienas pagastam projekta ietvaros ir piešķirtas 4 vietas un katru

mēnesi līdz 2015. gada 30. decembrim tiks nodarbināti 4 bezdarbnieki Mētrienas pagasta teritorijā.

Madonas novada pašvaldības saistošie noteikumi Nr. 6 nosaka kārtību, kādā bezdarbnieki Madonas novada pašvaldībā tiek iesaistīti pasākumā „Algotie pagaidu sabiedriskie darbi”. Šo noteikumu III daļas 8. punkts nosaka, ka priekšrocības piedalīties pasākumā ir šādām trūcīgām personām:

8.1. kuru aprūpē ir trīs vai vairāk bērni;

8.2. kuru aprūpē ir mazāk nekā trīs bērni;

8.3. kurām līdz vecumam, kas dod tiesības saņemt vecuma pensiju, t.sk. priekšlaicīgi, palikuši pieci vai mazāk gadi;

8.4. kuras ir bāreņi vai bez vecāku gādības palikuši bērni līdz 24 gadu vecumam;

8.5. kuras pabalstu garantētā minimālā ienākuma nodrošināšanai bez pārtraukuma saņēmušas vienu gadu vai ilgāk.

Materiālu sagatavoja sociālā darbinieka vietas izpildītāja Mētrienas pagastā

R. Šuvcāne

Izmaiņas sociālajā jomā 2015. gadā

Īstenojot valsts sociālo politiku darba, sociālās aizsardzības, bērnu tiesību aizsardzības, bērnu un ģimenes lietu, kā arī cilvēku ar invaliditāti vienlīdzīgu iespēju jomā, Labklājības ministrija (LM) informē par vairākām būtiskām izmaiņām, kas stāsies spēkā 2015. gadā.

No 2015. gada 1. janvāra –

Valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu objekta maksimālais apmērs būs 48 600 *euro*.

Slimības, maternitātes, paternitātes un vecāku pabalstus, kā arī bezdarbnieku pabalstu izmaksās bez līdz šim noteiktajiem ierobežojumiem. Tas nozīmē, ka daļai cilvēku pieaugs pabalstu apmērs, jo tos pilnībā izmaksās atbilstoši cilvēku veiktajām sociālajām iemaksām.

Ģimenes valsts pabalsta apmērs būs noteikts atkarībā no bērnu skaita ģimenē. Par pirmo bērnu – 11,38 *euro* mēnesī, par otro bērnu ģimenē pabalsts būs 22,76 *euro* (2 reizes lielāks), par trešo bērnu un nākamajiem bērniem – 34,14 *euro* jeb 3 reizes lielāks nekā par pirmo bērnu ģimenē.

Valsts atbalstu celiakijas slimniekiem izmaksās arī bērniem, kuriem ir noteikta invaliditāte. Tāpat atbalstu izmaksās celiakijas slimniekiem, kas pēc 18 gadu vecuma sasniegšanas mācās vispārējās

vai profesionālās izglītības iestādēs un nav vecāki par 20 gadiem vai studē augstskolā dienas nodaļā (pilna laika klātienē) un nav vecāki par 24 gadiem.

Pabalstu par asistenta izmantošanu cilvēkiem ar I grupas redzes invaliditāti turpmāk maksās Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra (VSAA). Pabalsta apmērs būs līdzšinējā apmērā, proti, 17,07 *euro* nedēļā. Līdz šim minēto pabalstu maksāja Nodarbinātības valsts aģentūra.

Valsts sociālais pabalsts Černobiļas atomelektrostacijas avārijas seku likvidēšanas dalībniekiem un mirušo Černobiļas atomelektrostacijas avārijas seku likvidēšanas dalībnieku ģimenēm pieaugs no 85,37 līdz 100 *euro*. Līdz 2015. gada 31. martam piešķirtos valsts sociālos pabalstus VSAA pārrēķinās un izmaksās līdz 2015. gada 30. aprīlim.

Ieviesīs pilnveidotu, starptautiskajiem kritērijiem atbilstošu invaliditātes noteikšanas sistēmu. Tas nozīmē, ka cilvēkiem no 18 gadiem līdz valsts vecuma pensijas piešķiršanai, nosakot invaliditāti, ņems vērā ne tikai veselības traucējumus, bet arī to radītos aktivitāšu un funkcionēšanas ierobežojumus. Tādējādi noteiks gan invaliditātes grupu, gan arī darbspēju zaudējumu procentos.

Minimālā mēneša darba alga būs 360

euro. Minimālā stundas tarifa likme būs 2,166 *euro*, pusaudžiem un cilvēkiem, kuri ir pakļauti īpašam riskam, minimālā stundas tarifa likme būs 2,477 *euro*.

Ieviesīs sociālās rehabilitācijas pakalpojumu (psihosociālais atbalsts) vardarbībā cietušiem pieaugušiem cilvēkiem un arī pašiem vardarbības veicējiem. Tas nepieciešams, lai sniegtu atbalstu gadījumos, kad ģimenē notiek vardarbība, kā arī situācijās, kad cilvēks atzīts par cietušo administratīvā pārkāpuma lietvedības vai kriminālprocesa ietvaros, ir pieņemts tiesas, vai tiesneša lēmums par pagaidu aizsardzību pret vardarbību, vai policijas lēmums par nošķiršanu.

2015. gadā trūcīgie cilvēki bez maksas varēs saņemt trīs veidu pakas jeb komplektus – pārtikas preču komplektu, individuālo mācību pieredzuma komplektu un higiēnas un saimniecības preču komplektus. Palīdzības izdalīšanu vibrūcīgākajām personām nodrošinās biedrības, nodibinājumi, reliģiskas organizācijas un pašvaldības vai to iestādes, iepriekš piedaloties Sabiedrības integrācijas fonda organizētajā atlasē.

Materiālu sagatavoja sociālā darbinieka vietas izpildītāja Mētrienas pagastā

R. Šuvcāne

Pašdarbības kolektīvi gatavojas skatēm

AKTIVITĀTES

Mētrienas tautas nama pašdarbības kolektīvi gatavojas skatēm, vadoties pēc novada deju kolektīvu repertuāra pārbaudes skates nolikuma, kas apstiprināts ar Latvijas Nacionālā kultūras centra 2014. gada 13. oktobra rīkojumu Nr. 166. Skates mērķis ir noteikt repertuāra un koprepertuāra apguves līmeni, izvērtēt katra deju kolektīva sniegumu un piešķirt tam kvalitātes pakāpi. Repertuāra pārbaude ir Dziesmu un deju svētku starplaika pasākums. Deju kolektīvu daļība skatē tiek ņemta vērā, aprēķinot un sadalot valsts mērķdotāciju kolektīvu vadītāju darba samaksai un sociālā nodokļa samaksai 2015. gadā, atbilstoši MK 2012. gada 25. septembra noteikumiem Nr. 670 „Kārtība kādā pašvaldībā tiek aprēķināta un sadalīta valsts budžeta mērķdotācija māksliniecisكو kolektīvu vadītāju darba samaksai un valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām”. Latvijā skates notiks no 2015. gada 7. marta līdz 9. maijam saskaņā ar skates grafiku.

Senioru deju kolektīvam „Mētra” un jauniešu deju kolektīvam „Meteņi”

SDK „Mētra” kopā ar Madonas deju aprīņa virsvadītāju Maiju Rijnieci pēc skates dejas uzstādīšanas.

deju skate notiks 29. martā Madonas kultūras namā. Tās sākums plkst. 11.00. Katrs kolektīvs dejos divas dejas – vienu izlozes, vienu izvēles deju. Madonā skatē piedalīsies visi Madonas, Lubānas, Varakļānu, Ērgļu un Cesvaines novadu deju kolektīvi.

Senioru deju kolektīvi gatavojas XX Senioru deju dienai, kas notiks 30. maijā Madonā, sporta hallē.

Korim „Jūsma” skate paredzēta 17. maijā.

**Solvitas Stulpiņas teksts
S. Stulpiņas foto**

Iedegsim sveci cerībai, priekam

„Iedegsim sveci cerībai, priekam,
Mīlēsīm bērņus, sevi un mīļos!
Iedegsim sveci dvēseles mieram!
Ticībā labajam spēku smeļam.”

Līdzīgi kā citus gadus arī šogad 13. februārī Jolanta un Anna Anita bija mētrieniešiem noorganizējušas jauku pasākumu – Sveču dienai veltītu dzejas pēcpusdienu. Ciemojās un savu dzeju lasīja mūsu novadniece – madoniete Ināra Slavika.

Jaunā autore dzimusi Murmastienes pagasta „Aizupītēs”, pabeigusi Varakļānu vidusskolu, tad Rīgas 1. medicīnas koledžu, kur apguvusi farmaceites specialitāti.

Bet dzeju rakstīt sākusi tikai pirms 3 gadiem, taču nu jau iznākusi Ināras Slavikas otrā dzejas grāmata un vēl viena kā kopdarbs ar vairākiem citiem autoriem. Iedvesmu viņa gūstot no ikdienas priekiem, sāpēm, jaukajiem bērņiem un mīļajiem sev apkārt, kad

„Sirdspuksti valsi spēlē,
Par dzīvi un mīlestību.”

Varējām priecāties par dzejas vārsēm, baudīt medus kūku un parunāties par dzīvi. Paldies autorei un pasākuma organizatorēm!

**Marija Begis-Begge
Solvitas Stulpiņas foto**

Dzeju lasa Ināra Slavika.

Četras baltas sveces

Četras baltas sveces...
Gaiši deg vakarā tumšā –
Pateicībai un cieņai.
Četras baltas sveces...
Gaiši deg vakarā tumšā –
Cerībai, mīlestībai.
Četras baltas sveces...
Gaiši deg vakarā tumšā –
Sirdsmieram lūgšanā klusā.

Nakts

Aiz loga tumša nakts,
Tur zvaigznes klusi runā,
Un mēness stāv uz vakts,
Kad ēnas apkārt staigā...

Slīd logā mēness stari,
Gaišs mirdzums sirdi skar,
Tur mani sargenģeļi...
Man zvaigznes logā kar...

Pirmsskolas grupiņu jaunumi

PIRMSSKOLAS GRUPĀ

2014./2015. mācību gads novada pirmsskolās ir vērsts uz sportiskām aktivitātēm.

Tā arī mēs esam iesākuši 2. pusgadu sportiskā garā. Lai arī ziema nav pārbagāta ar sniegu, mēs izmantojam katru iespēju, lai pavizinātos no kalniņa ar ragavām un izbaudītu sniega prieku. Priecājamies par jaunajām skolas ragaviņām un „testējam”, kuras nu tās labākās.

Ar februāra mēnesi izmantojam arī iespēju apmeklēt peldbaseina nodarbības PII „Saulīte” Madonā. Bērniem nodarbības ļoti patīk. Tur ir silts, patīkams un ūdens seklākajā vietā ir 40 centimetri, dziļākajā 1 metrs. Nodarbība ilgst 30 minūtes. Tās laikā bērni sporta skolotāja vadībā veic dažādus vingrinājumus, izmantojot arī dažādu inventāru. Pēc nodarbības ūdenī vēl var uzkvēties aktīvajā rotaļu centrā,

Mazie mētrienieši „Saulītes” baseinā.

lai uzreiz nebūt jādodas ārā uz autobusu. Ir iespēja peldbaseinu apmeklēt arī individuāli, bet tad tas ir maksas pakalpojums, iepriekš piesakoties. Mēs esam priecīgi par šo iespēju un sakām paldies „Saulītei”

par uzņemšanu un pagasta pārvaldei par iespēju regulāri aizbraukt.

audzinātājas **Aigas Ivānas**
teksts un foto

Dacei Mincānei 65

MŪSU JUBILĀRI

Būt tik labai kā sniegs, apsegt, sildīt un mierināt...

Būt tik labai kā sniegs, apsegt, sildīt un mierināt. Nezinu kāpēc, bet tieši šie vārdi man uzreiz atausa atmiņā, sākot rakstīt par Daci. Daudziem šķiet, ka Dace ir „asa”, „tieša” savos izteicienos. Mēs reiz pat smējāties, ka viņa ir mūsu mazā „Sudraba”. (P.S. Sudrabas kundze tanī laikā bija Valsts kontroliere). Man liekas, ka tā ir viņas ārējā čaula, lai būtu pasargāta pati, lai pasargāti viņas mīļie. Tie, kas iepazīst Daci tuvāk, un man tas ļoti izdevies, kopā esot deju mēģinājumos, izbraucienos, telefonsarunās, atzīs, ka viņa ir ļoti sirsnīga, dāsna un izpalīdzīga. Dace iespēju robežās nekad neatteiks. Uz viņu vienmēr var paļauties. Ar viņu kopā ir jautri un laiks paiet nemanot. Viņai ir izteikti liela atbildības un prasības sajūta. Pret sevi un citiem.

Daces lielākā vērtība ir viņas ģimene. Vīrs, bērni, vedeklas, znots un mazbērni. Mīļa vecmāmiņa saviem mazbērniņiem. Arvien biežāki ir lidojumi uz ārzemēm, ciemos pie meitas Aritas ģimenes.

Dace ikdienā joprojām kopj savus lopiņus, rūpējas par mājas soli. Drīz būs pavasaris. Lielie pavasara darbi jau saplānoti.

Jubilāres viens no vaļaspriekiem ir dejošana. Dace dejo gan senioru deju kolektīvā „Mētra”, gan dāmu deju grupā

Viens no jubilāres vaļaspriekiem ir dejošana.

„Saulgriezes”. Mētrienas pagasta vārdu izdejoja arī Dziesmu un deju svētkos Daugavas stadionā.

Lai Tev, Dace, daudz spēka, izturības un veselības! Lai katra diena atnāk saules stariem glāstīta, diena paiet raženos ikdienas darbos, bet vakara stundas lai ir tikai Tavas!

Solvīta Stulpiņa
Foto no jubilāres personīgā arhīva

Dace kopā ar saviem mazbērniņiem.

Sarmītei Miteniecei 50

MŪSU JUBILĀRI

Mamma mums radīja ikdienu, kurā jutāmie droši

No bērnības mammu atceramies, kā vienkāršu, atvērtu un ļoti mīļu. Sevi nesaudzējot radīja mums ikdienu, kurā jutāmie mīlēti. Viņa mums ir īpaša joprojām un, paliekot vecāki, mēs arvien vairāk spējam to novērtēt. Mammas mīlestību mēs šobrīd ļoti izteikti varam redzēt arī no malas – pret saviem bērniem. Mums jau bija aizdomas, bet tagad mēs esam droši, viņa ir ne tikai lieliska mamma, bet arī perfekta vecmamma.

Pieļaujam, ka dažādos vecuma posmos mēs – brāļi esam spējuši sagādāt ne mazums galvassāpju, bet mammu var apbrīnot par spēju saglabāt mieru un spēju piedot. Ticam, ka vismaz daļēji esam mantojuši šīs vērtības. Ir teiciens – Tie klusākie un mierīgākie cilvēki, kā likums, ir tie spēcīgākie.

Novēlam veselību, prieku un ticību sev un pasaulei aiz loga. Esam droši, ka atmaksājas viss labais, ko cilvēks reiz paveicis! Mammu, mēs Tevi mīlam!

dēli **Aivis un Lauris**

Foto no dienas, kad mamma un tētis svinēja 30 gadu kāzu jubileju.

Andrim Jaško 55

„...labāk nodilt, nekā sarūsēt...”

Ar ziediem, laba vēlējumiem un bērnu un mazbērnu smaidiem tika nosvinēta mētrienieša Andra Jaško 55 jubileja.

Savās bērnības atmiņās un iespaidos par tēti dalās viņa trīs dēli – Gatis, Jānis un Uldis.

Tā kā gan tētis, gan mamma ir skolotāji, tad liela daļa bērnības atmiņu par tēti saistās tieši ar skolu.

Jānis: „Kamēr pats vēl skolā negāju, man patika darboties darbmācības kabinetā - kamēr tētis skolēniem mācīja virpot, ēvelēt vai taisīt cirvja kātu, man bija atļauts dzīt mazas naglīņas lielajā blukī, kas stāvēja pie ieejas durvīm.”

Uldis: „Manas pašas agrākās bērnības dienu atmiņas saistās ar skolu. Spilgti atmiņā saglabājušās matemātikas stundas, kuras tētis pasniedza trešās klases skolniekiem. Saprotams, ka es no matemātikas vielas neko nesapratu, bet pacietīgi sēdēju blakus tētim un zīmēju rumbuļus un citus vingrinājumus savā sagatavošanas klases burtiņā.”

Gatis: „Un ne jau tikai dienas pagāja skolā. Tā kā vecāku pienākumos ietilpa arī internāta audzēkņu pieskatīšana, tad bieži vien arī vakarus sanāca pavadīt skolā un kopā ar tēti „uzraudzīt”, lai skolnieki izpilda uzdotos mājasdarbus.”

Skolotāja amats uzliek īpašas kvalitātes prasības arī ārpus darba laika. Šī sava veida misijas apziņa mācīt, izglītēt un būt par paraugu tētim turpinās arī tad, kad aktīvas skolotāja darba gaitas beigušās. Mūsu tētis joprojām ir pirmais cilvēks,

Ar ģimeni Līgo vakarā.

kuram prasīt padomu. Vai tas būtu par fizikas mājas darbu pildīšanu vidusskolā vai automašīnu labošanu, vai arī citu ikdienas problēmu, tētis vienmēr ir palīdzējis un turpina palīdzēt ar savu padomu.

Laikā, kad vecāki aktīvi pievērsās lauksaimniecībai, tika iemēģināta roka dažādās nozarēs – tika turētas gan piena govīs, gan cūku mātēs, truši un nutrijas. Audzētas cukurbietes, kartupeļi un zemenes. Tētis šai saimniekošanai pievērsās nopietni, un savas zināšanas papildināja augstskolā Jelgavā un ieguva otru augstāko izglītību lauksaimniecības mehanizācijā. Mums, puikām, visos lauku darbos vajadzēja darīt savu tiesu, kas pašiem uz to brīdi šķita ļoti netaisni,

jo, kamēr daudzi bērni varēja vaļoties, mums nācās kaplēt cukurbietes, pļaut govīm zaļbarību vai ravēt zemenes. Taču šobrīd saprotam, cik svarīgi bija jau no mazotnes strādāt diendienā ar tēti kopā un mācīties darba procesā. Lai arī šodien darbs uz lauka viņam palicis vairs tikai kā hobijs, katru vasaru tētis applauj Aiviekstes palienu pļavas, lai šajā Eiropā aizsargājamajā biotopā uzturētu bioloģisko daudzveidību

Droši var teikt, ka tētim ir „zelta rokas”. Viņš spēj salabot un uzmeistarot neiedomājamākās lietas. Tehnika un tās labošana tētim vienmēr patikusi – dažādi traktori, sējmašīnas, viegļie un smagie auto bieži ieradās tēta darbnīcās. Visā

apkaimē zināja, ka viņš ir viens no retajiem, kas prātis atrast un izlabot gandrīz jebkuru tehnisko ķibeli.

Uldis: „Kā šodien atceros brīžus, kad vakaros bija jāiet palīdzēt tētim labot mašīnas uz darbnīcu arī ziemas salā, jo darbnīca nebija apsildāma. Ne tik daudz palīdzību tētis vēlējās no deviņgadīga bērna, bet gan dot iespēju līdzdarboties veicamajos darbos un pēc darba paslavēt, ka bez palīdzības tas nebūtu izdevies, tādējādi audzinot darba tikumu un ticību saviem spēkiem.”

Būtisks posms gan mūsu ikdienas dzīvē, gan tētim karjerā bija viņa ievēlēšana par pagasta padomes priekšsēdētāju. Šie četri gadi pagāja intensīvā darbā, visu enerģiju veltot darba pienākumiem. Esot par pagasta vadītāju, brīva laika viņam praktiski nebija. Laiks ikdienas pienākumiem Mētrienas pagastmājā mijās ar dalību sapulcēs Madonā un Rīgā. Neatņemami amata pienākumi bija piedalīšanās dažādos publiskos pasākumos, kā arī ne tik patīkamu situāciju risināšana kopā ar policistu un bāriņtiesu.

Gatis: „Mums ir prieks par to, ko tētim šajā īsajā periodā izdevās paveikt, attīstot pagastu un veicinot tā atpazīstamību, ņemot vērā to, ka tobrīd Latvija vēl nebija Eiropas Savienības dalībvalsts un nebija pieejami struktūrfondu miljoni. Varu atgādināt dažus piemērus: lielās sporta spēles ar Aizsardzības akadēmijas puīšu piedalīšanos, nebijusi uguņošana,

Ar mazmeitiņu.

sagaidot tūkstošgadi, un jaunāko kino filmu seansi kultūras namā.”

Jānis: „Daudz izdevās paveikt, patiecoties tēta asajam prātam, redzot iespējas tur, kur citi tās nemana, kā arī milzīgai aizrautībai strādāt sabiedrības labā. Mētrienā jau ir folklorizēties teiciens „Andra laikā”, jo cilvēki joprojām atzinīgi novērtē viņa veikumu šajā īsajā periodā.”

Tā kā tas bija ļoti intensīvs un nogurdinošs periods mums visiem, mēs savā ziņā priecājāmies, kad šie četri gadi

beidzās, un varējām atgriezties mierīgākā un ģimeniskākā ikdienas ritmā. Lielu daļu ikdienas smaguma nācās iznest tieši mammai, tādēļ jāsaka viņai milzīgs paldies, ka atbalstīja tēti šajā laikā.

Patlaban tētis strādā Rīgā, Aizsardzības ministrijā kā Sociālo lietu nodaļas vadītājs. Bet kā jau daudzi būs manījuši, viņš katru nedēļas nogali atgriežas Mētrienā, lai pavadītu laiku mājās un nodotos kādam no hobijiem. Bez tehnikas remonta, ko varētu saukt par tēta hobiju numur viens, viņam patīk doties medībās. Mājās greznojas aļņu, briežu un mežacūku ādas, bet mamma ir iemanījusi ekoloģisko medījuma gaļu pagatavot varen gardi.

Uldis: „Tā kā nozīmīgu vietu mūsu visu dzīvēs ieņem ģimene, kā vēl vienu tēta hobiju var minēt Jaško dzimtas vēstures izpēti un ciltskoka veidošanu. Šobrīd dzimtas koks ietver septiņas paaudzes, un ir apzināti vairāk kā 400 radnieku, no kuriem lielākā daļa reizi divos gados satiekas dzimtas salidojumā.”

Viņa neizsīkstošo darba sparpu precīzi raksturo franču filozofa D. Didro teiciens – „Labāk nodilt, nekā sarūsēt”. Arī katrā no mums ir daļiņa no šīs neizsīkstošās darbošanās un darba tikuma, tādēļ novēlam neapstāties pie sasniegtā un arvien turpināt pilnveidoties.”

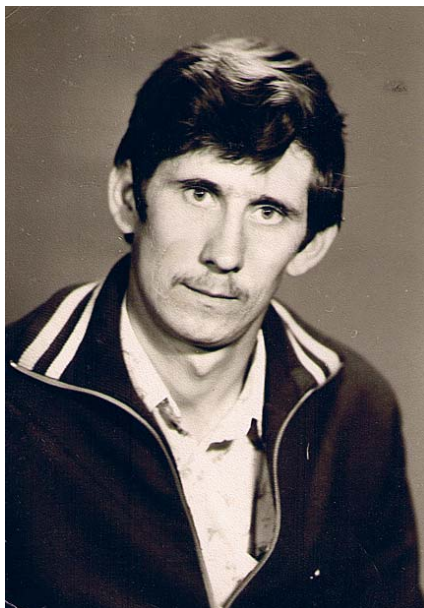
dēli Gatis, Jānis un Uldis
Foto no jubilāra personīgā arhīva

Vilnim Jermacānam 55

Kāds tētis bija bērnībā? Neatceros, ka būtu visai stingrs. Vienīgi, man katru vakaru bija jāveic man uzticētais darbs – trauki un gāzes plīts jānomazgā. Atceros vienu lielu nedarbu. Kopā ar draudzeni spēlējāmies ar traukiem, kas stāvēja sekcijā un netišām saplēsām mammas kristāla bļodu. Ļoti nobijāmies, jo zinājām, ka no mammas noteikti dabūsim pamatīgas sukas. Nolēmām likvidēt lietišķos pierādījumus, aiziet uz vecajām fermām un lauskas aprakt. To arī izdarījām. Vēlāk, protams, brālis mammai mūs nosūdzēja. No rīta vēl gulēju, kad dzirdu, ka mamma sāk rāties. Tajā reizē gan slēpos aiz tēta, jo viņš mani aizstāvēja.

Kopā ar tēti darījām daudz – gājām pēc govīm, pļaut zāli vai malku kraut šķūnītī. Protams, vismīļākais bija gājiens uz mežu pēc Ziemassvētku eglītes. Dažreiz pat ņēmām maizītes līdz. Mums līdzī gāja arī mana draudzene ar tēti, un tad šis gājiens izvērtās mums kā mazais pārgājiens.

Cik atceros, tad tētim īpaši nepatīk

Vilnis Jermacāns

svinēt svētkus. Laikam viņa bērnībā jau tie netika svinēti. Bet jau minēto gājienu pēc

eglītes un salūta skatīšanos uz jumta, mēs ilgi neizlaidām. Nezinu, kuri ir tēta mīļākie svētki, bet pieļauju, ka Jāņi.

Tētis ir izteikts saldumu mīlis. Viņam garšo riekstiņi, gan sāļi, gan saldi.

Ko tētis labprāt dara brīvajā laikā? Droši vien to pašu, ko vairums vīriešu. Guļ un atpūšas. Tētim īpaši padodas malakas kraušana. Viņš vienīgais spēj sataisīt augstas grēdas tā, lai visa maka satīlptu šķūnītī.

No tēta esmu daudz iemācījies. Noteikti to, ka katru vakaru jānomazgā trauki, lai virtuve būtu kārtībā. Būdamā Anglijā, to cenšos darīt katru vakaru. Ļoti patīk darboties ar putekļusūcēju. Bērnībā tētis to mums nezin kāpēc neļāva darīt, jo tas bija viņa darbs. Tagad mājās putekļusūcu ar lielu prieku un patīku.

Paldies, tēti, par visu, ko mums mācīji. Paldies par jaukajām bērnības atmiņām. Daudz laimes dzimšanas dienā!

meita **leva**

Vilnim Otvaram 50

„Kluss, nomaļš mežezers – ezers meža vidū. Tā zilgano spoguļi klāj apaļas, zaļas, līganas lapas, bet starp tām – balti ziedi, dažviet arī ar iesārtu atblāzmu. Kas redz šo skaistumu? Vien bērzi, egles un priedes krastā, vien lazdu krūms, riekstus riesdams, vien putni pārlidojot, vien zvēri, padzerties atbrīduši. Kam uzreiz ūdensrozes, ja nav, kas apjūsmotu, kas priecātos vai gribētu noplūkt? Tikai pašas sev, savam skaistumam?”/L. Brīdaka/

Es gan šo skaistumu esmu redzējusi jau no mazām dienām, kopā ar tēti staigādama pa mežu viņam līdzīgu viņa darba gaitās. Pateicoties tēta izvēlētajai profesijai – mežsaimniecība, esmu daudz laika pavadījusi pie dabas, izbaudījusi tās skaistumu, ieguvusi interesi par dabu un mīlestību pret dzīvajām radībām, iemācījusies fotografēt un apguvusi daļu no viņa vērtīgajām zināšanām. Mans tēvs, Vilnis Otvars, pabeidzis Latvijas Lauksaimniecības akadēmiju (tagad LLU) Mežsaimniecības fakultāti, ieguvis mežsaimniecības inženiera diplomu. Viņš strādājis Mežu pētniecības stacijā „Kalsnava”, „Saikavas mežniecībā” par mežzinī, vēlāk Cesvaines virsmežniecībā par virsmežziņa vietnieku, bet tagad jau ilgus gadus strādā Valsts Akciju sabiedrībā „Latvijas Valsts meži” Ziemeļlatgales mežsaimniecībā par Madonas iecirkņa vadītāju. Viņa pārziņā ir daudzi tūkstoši hektāru meža no Liezēres līdz Viļāniem. Viņš vienmēr ir enerģijas pilns, mērķtiecīgs, strādīgs, apņēmīgs un nosvērts jebkurā dzīves situācijā. Īpašs prieks man ir par viņam 2011. gadā piešķirto balvu „Lielais Pumpurs”, kā 2010. gada labākajam VAS „Latvijas Valsts meži” darbiniekam.

No bērnības atceros, ka kopā ar tēti daudz apmeklēju dažādas iestādes, daudz laika pavadīju pieaugušo sabiedrībā un apguvu daudz ko dzīvē noderīgu. To, cik svarīgs ir rokaspiediens, iemācījos jau pirms lasīt prasmes.

Par spīti lielajai darba slodzei, tētis vienmēr ir atradis laiku dažādiem mājas darbiem un saviem hobijiem – fotografēšanai, makšķerēšanai, dārza darbiem un ceļošanai. Jaukas bērnības atmiņas man saistās ar mūsu ģimenes kopīgajiem ceļojumiem. Latviju esam izbraukājuši krustu šķērsu, maz ir tādu vietu Latvijā, kur neesam bijuši. Mēs bieži vien sestdienas rītos pusstundas laikā izdomājam kurp braukt un dodamies ceļā. Tuvākās kaimiņvalstis Lietuva un Igaunija apmeklētas un iepazītas vairākkārt. Esam pabijuši daudzās Eiropas valstīs. Skaistākais bērnības ceļojums man saistās ar Čehiju, senatnīgo un grezno Prāgu, muzikālajām strūklakām,

Pie meža ezera. Es tētīm plecos.

Mūsu ģimenei vienmēr patīcis pastaigāties.

Balva „Lielais Pumpurs”.

Ceļojuma laikā Šveicē, Cīrihē.

Pie kāda ezera Vācijā.

stalto Karlšteinas pili, stalaktītu alām un minerālūdens avotiem Karlovi Vari. Vēlāk apmeklētas citas valstis – Polija, Slovākija, Slovēnija, Austrija, Ungārija, Horvātija u.c. Horvātija ir īpaši skaista zeme, ne velti to dēvē par „pērlī” Adrijas jūras krastā.

Kopš agra bērnības esmu lepojusies ar to, ka mans tēvs piedalījies 1991. gada barikādēs un aizmēģējis Latvijas neatkarību. Viņa stāsti par Atmodas laiku manī raisījuši interesi par vēsturi un politiku. Tādēļ jau no agra vecuma sevi varu saukt par Latvijas patrioti. Tētis ir arī saņēmis barikāžu daļiņnieka piemiņas zīmi. Arī viņa divdesmit gadu aktīvā darbošanās zemessardzē ir labs patriotisma paraugs, par ko viņš šogad saņēma apbalvojumu.

Tētis man vienmēr ir bijis liels atbalsts, labs padoms devējs un paraugs. Apaļajā jubilejā novēlu viņam stipru veselību, neizsīkstošu enerģiju un ieceru piepildījumu.

Nelda Otware

Foto no jubilāra personīgā arhīva

Rutai Liepiņai 85

Pirms astoņdesmit pieciem gadiem pavēlā vakara stundā pasaulē nāca maza meitenīte. Salenieku Pētera un Martas ģimenē piedzima mazā Ruta. Mazajam brālītim tik ļoti gaidītā rotaļu biedrene. Diemžēl zemes māte agri paņēma mazo augumiņu. Jānīti aizstāj brālis Maigonis. Bērniņa Rutai paiet, iepazīstot saimniecību ar visiem ražošanas darbiem, vērojot skaisto dabu. Skolas gaitas aizved uz Saikavas Kalna skolu. Lielā attāluma dēļ bērniem tur jāpavada visa nedēļa. Tas nāk tikai par labu – stingra disciplīna, rūpes pašiem par sevi, dažādi kopīgie skolas pasākumi. Tas viss veido raksturu kā Rutai, tā arī Maigonim. Vasarās darbs mājās, palīdzot vecākiem dažādos saimnieciskos darbiņos. Pēc pamatskolas beigšanas Ruta aiziet mācīties uz lauksaimniecības skolu. Maigonis uz Madonas vidusskolu. Skolā Ruta apgūst lopkopības specialitāti, blakus tam aktīvi piedalās sabiedriskajos pasākumos, sevišķi piesaista dejas, kas paliek nepamestas visu mūžu. Arī pensijas gados aktīvi dancoja vecākās paaudzes deju kolektīvā. Iegūtā specialitāte liek strādāt par zootehniķi gan Saikavas, gan Mētrienas pagastos, jo brūnā Latvijas gotiņa prasa stingru šķirnes dokumentu formēšanu. Sagraujot privātās saimniecības, arī kolhozā Ruta turpina iesākto. Izveidojas ģimene. Ģimenē ienāk bērni Māriņe, Aivars, kas liedz turpināt darbu. Bērni aug, mācās, veido savus dzīves ceļus. Ruta atgriežas darbā. Tie ir skaisti dzīves mirkļi – draudzīgs kolektīvs, darbi tiek veikti vienotā ritmā. Pienāk brīdis, kad plašāka apjoma lopkopības nozare aicina piedalīties Dēglu lielfermas veidošanā. Vienlaicīgi rit kampaņa par lauku sētu pārcelšanu uz ciematu. Lai kā Salenieku tēvam negribas atstāt sentēvu mājas, tomēr jāseko meitas Rutas darba gaitām. Ģimene uz mūžu pamet Dūku mājas un pārceļas uz dzīvi Dēgļos. Šeit Ruta strādā kopā ar Annu Broku. Darbs jaunus apstākļos. Darba rezultāti atkarīgi no kolektīvā darba. Sākums ir grūts, daudz kas jāapgūst no jauna. Izveidojas ļoti draudzīgs kolektīvs, arī darba rezultāti neizpaliek. Ārpus darba laika tiek apmeklēti pasākumi gan

tautas namā, gan braucot uz Rīgu, notiek ekskursijas pa plašo dzimteni. Darbā Ruta

ir nepārspējama – gan ar tiešo uzdevumu pildīšanu, gan sadarbībā ar kolektīvu, gan piedaloties pasākumos. Dēgļi paliek Rutas pēdējā darbavieta, par ko saņemti neskaitāmi Goda raksti, Pateicības zīmes.

Dzimusi un augusi individuālā saimniecībā, Rutai kopā ar meitas Māriņes ģimeni gribas savu kaktiņu, savu stūrīti zemes. Ir citi laiki, citi apstākļi. Ģimene iegādājas „Zariņu” mājas, kur vēl joprojām ik gadu veidojas jaunas puķu dobes, tiek stādīti citiem neredzēti košumkrūmi. Ruta aktīvi darbojas pensionāru padomē, kultūras pasākumu organizēšanā vecākajai paaudzei. Visus pasākumus nemaz nevar uzskaitīt. To bijis daudz – saieti, ekskursijas, rokdarbu izstādes.

Aktīvās gaitas Rutai ir mazinājušās. Viņa joprojām dzīvo kopā ar Māriņes ģimeni. Vienmēr ciemos gaida mazbērņus, īpaši mazmazmeitiņu Martu. Vēlam Rutai veselību, veselību, veselību. Skaistu jubileju Rutai bija sagādājuši viņas mīļie un tuvie cilvēki. Tautas nama zālē smaržoja rozes un lilijas, virmoja draudzīgas atmiņas un laba vēlējumi. Daudz laimes, Rutai!

Mirdza Kozlova

Foto no jubilāres personīgā arhīva

Grozītas prasības mēslu krātuvēm

LAUKSAIMNIEKIEM

Valdībā apstiprināts Zemkopības ministrijas sagatavotais jaunais noteikumu projekts par īpašām vides prasībām piesārņojošo darbību veikšanai dzīvnieku novietnēs. Jaunajā noteikumu projektā

tiek noteikts pārejas perioda pagarinājums dzīvnieku novietnes nodrošināšanai ar kūtsmēslu krātuvi.

Līdz šim bija noteikts, ka līdz 2014. gada 27. jūlijam lauksaimniekiem bija jānodrošina kūtsmēslu uzglabāšana vides prasībām atbilstošās krātuvēs. Jaunie noteikumi paredz, ka dzīvnieku novietnē

no 15 dzīvnieku vienībām un īpaši jūtīgajās teritorijās no 10 dzīvnieku vienībām krātuve jānodrošina līdz 2016. gada 31. decembrim, savukārt dzīvnieku novietnē ar 10 – 15 dzīvnieku vienībām un īpaši jūtīgajās teritorijās ar 5 – 10 dzīvnieku vienībām – līdz 2017. gada 31. decembrim.

Materiāls no žurnāla „Latvijas Lopkopis”

Mētrienieši Madonas novada čempionātā

SPORTS

Janvāra pēdējā dienā turpinājās novada vīriešu volejbola čempionāta spēles Madonas sporta centra laukumos. Mētrienas komanda pirmajā spēlē tikās ar Madonas 2. vidusskolas volejbolistiem. Šoreiz Valentīna Rakstiņa spēlētāji bija pārāki. Uzvarēja ar rezultātu setos 2 : 0. Madonieši izskatījās tehniskāki un individuāli kustīgāki. Otrajā spēlē notika sīva cīkstēšanās ar Jēkabpils komandu „Viadukts”. Uzvarēja Mētrienas spēlētāji. Dienas pēdējā spēlē Mētrienai pretī stājās Ērgļu vīriešu volejbola komanda, kura mūsu pagasta sportistiem ir tradicionāli neērta. Tomēr uzvara Mētrienai. Mūsu pagasta vienībā cīnījās Armands Grudulis, Jurģis Seržāns, Andris Seržāns, Arturs Fridrihsons, Uģis Eglītis, Roberts Ābols, dažās epizodēs arī Norberts Aleknavičs.

Sporta tiesneša lomā no Mētrienas puses bija jāiejušas Armandam Grudulim.

21. februārī čempionāta kārtējām spēlēm bija izvēlēta Barkavas pamatskolas sporta zāle. Ir pagājis laiks, kopš Mētrienas volejbolisti spēlēja Barkavā. Skola un tajā skaitā sporta zāle piedzīvojuši patīkamas pārmaiņas. Ēka nosiltināta, zālē jauns sporta spēlēm piemērots apgaismojums. Ar padarīto lepojās un par iecerēm pastāstīja Barkavas pagasta projektu vadītājs Aleksandrs Šrubs. Aleksandrs ir ne tikai LBD komandas spēlētājs, bet arī Madonas novada komandas dalībnieks Latvijas volejbola 1. līgas sacensībās.

Pirmajā spēlē saimniekiem barkaviešiem bija grūti pretoties pieredzējušākajiem Mētrienas volejbolistiem. Viņi spēli zaudēja. Barkavas spēlētājiem paredzama izaugsme. Viņi ir krietni jaunāki par pārējiem čempionāta dalībniekiem. Ja vien turpinās treniņus un dalību sacensībās,

panākumi būs. Otra spēle mētrieniešiem bija daudz grūtāka. LBD (Lubāna, Barkava, Degumnieki) komanda abos setos spēja nonākt līdz divdesmit punktiem. Vairāk ne. Mētrienas pagasta komandā spēlēja Armands Grudulis, Jurģis Seržāns, Andris Seržāns, Arturs Fridrihsons, Edgars Veikšāns un Nauris Spīčs. Vairākās epizodēs spēlēs iesaistījās Norberts Aleknavičs. No Mētrienas tiesāšanā piedalījās Armands Grudulis un Maija Pelūde. Pēc viesošānās Barkavā, čempionāta priekšsacīkstēs Mētrienas komandai atlikusi viena spēle. Pēdējā otrās kārtas tikšanās ar spēcīgo Madonas vienību.

Sporta skolotāja Līga Pastare nopietni rūpējas par Mētrienas volejbola nākotni. Viņas trenētie skolēni piedalās rajona skolu kausa spēlēs, kuras notiek vairākās kārtās.

Ilmārs Grudulis

Kāršu spēlmaņi Praulienā

Praulienas zolītes ziemas kausa 2. kārtā Mētrienas vīri augstāk par piekto vietu netika. Tā bija pa spēkam Jurim Eglītim.

Trešā kārta notika 7. februārī. Uz Praulienu devās Valdis Kaminskis, Juris

Eglītis un Jānis Trops. Un atkal Jurim Eglītim 5. vieta divu desmitu spēlētāju kompānijā. Ceturtajā kausa kārtā 21. februārī trīs mētrienieši. Jānim Tropam 4. vieta, Jurim Eglītim 5. vieta, sestais Valdis Kaminskis. Tomēr, pēc mūsu spēlētāju domām, viņi

spēs uzlabot sniegumu un komandu vērtējumā vēl var cerēt uz Praulienas zolītes spēles ziemas kausu. Pēdējā piektā kārtā notiks Praulienā 7. martā.

Ilmārs Grudulis

Sacensības Mārcienā, Jaungulbenē, Krustpilī un Sāvienā

24. janvārī makšķernieki devās uz Mārcienu. Mētrienas pārstāvēja Jānis Trops, Andrejs Stoļerovs, Stepans Hristenko, Māris Macijevskis, Romans Amariejs, Jeļena Strogova. Jauniešu grupā 2. vietu izcīnīja mētrienieši Kristiāns Vincents Grudulis. Jau nākamajā dienā Māris Macijevskis savā busiņā zemledus makšķerniekus veda uz Jaungulbenes apvidu. Sacensību vieta bija Ušuru ezers. Zem Mētrienas karoga startēja Jānis Trops, Māris Macijevskis, Romans Amariejs, Andrejs Stoļerovs. Trešās vietas ieguva Jeļena Strogova sieviešu konkurencē, bet Norberts Aleknavičs jauniešiem līdz 18 gadiem.

2. februārī zemledus makšķerēšanas sacensības rīkoja Krustpils novada dome. Zivis ķēra Kūku apkārtnē. Jāņa Tropa organizēti Baļotes ezera ledu un zivis zem tā mēģināja pievilināt Jeļena Strogova, Norberts Aleknavičs, Kristiāns Vincents Grudulis, Romans Amariejs un Māris Macijevskis. Zivis noķēra katrs no mētrieniešiem, bet nepietika, lai aizsniegtos līdz godalgām. Visu dalībnieku lomos pārsvarā bija ļoti sīki asariši.

15. februārī notika lielākais Madonas novada zemledus makšķerēšanas pasākums. Komandu atklātais čempionāts uz Sāvienas ezera ledus. Uz Sāvieni brauca

septiņi Mētrienas ziemas makšķernieki – Jānis Trops, Jeļena Strogova, Māris Macijevskis, Jānis Zeps, Raivis Zeps, Stepans Hristenko un Norberts Aleknavičs. Čempionātā no mētrieniešiem veiksmīgākais izrādījās Norberts Aleknavičs, izcīnot 3. vietu jauniešu grupā.

Jāatzīmē, ka sacensību dienā zivis Sāvienas ezerā ķērās labi. Vīrs četriem kilogramiem smags loms bija daudziem makšķerniekiem. Mētrienieši čempionātā sadalījās divās komandās. No divdesmit trijām komandām Mētrienai attiecīgi trīspadsmitā un piecpadsmitā vieta. Nav slikti.

Ilmārs Grudulis

LĪDZJŪTĪBAS

Dzīve šī,
Kas tev un man ir dota,
Ir tik mirklis,
Tikai mirklis īss.

/L. Breikšs/

Esam kopā ar VILMU un viņas ģimeni,
brāli zemes klēpī guldot.
„Mežrožu” mājas iedzīvotāji

Dziļš klusums visapkārt,
tik vējš
kailos zarus noguris loka
un zvaigznes
kā asaras krīt.

/J. Silazars/

Izsakām līdzjūtību **Valda Sēbrīņa**
piederīgajiem, viņu zemes klēpī
guldot.
Mētrienas pagasta pensionāri

Neviens vairs nevaicā,
vai ceļš bij grūts,
Kad spēji saplok spēka pilnie vāli...
/Rūdolfs Liedags/

Visdziļākā līdzjūtība TUVINIEKIEM,
Valdi Sēbrīņu mūžībā pavadot
Mētrienas pagasta vecākās paaudzes
pašdarbnieki

Bērnība pirms astoņdesmit gadiem

MANAS ATMIŅAS

Kaut šodienas Latvijas iedzīvotāju vidējais dzīves vecums ir krietni mazāks par astoņdesmit, tas tomēr liek ieskatīties dziļākā pagātnē. Vienas paaudzes dzīves robežas pasaule ir pārvērtusies līdz nepazīšanai, pamatā, augstais tehniskais bruņojums uz zinātnes sasniegumu pamata. Tā ir šodiena.

Atceroties savu bērnību, laiku, kad sāku dzīvi kaut cik iepazīt, nevar nepieminēt atsevišķus dzīves mirkļus, kuri radīja pārsteigumus un neatbildētus daudzus jautājumus.

Pirmais pārsteigums – ap piecu gadu vecumu vecāki pēc ilgām pārrunām un gandrīz strīdiem, iegādājās mājās radio, kas tolaik bija ļoti liels retums. Piecgadīgais meitēns nekādi nevarēja izprast to, kā tādā nelielā kastītē var ievietoties gan onkulis ar rupjo balsi, gan dziedātājs, kurš ļoti patika, it sevišķi, ja dziedāja bērni, vesels pūtēju orķestris? Vecāki nekādi neprata pārliecināt, ka tas nav „kastē”, bet tiek atskaņots no tālienes. Tad vēl nebija doma, ka kādreiz varēsīm izbaudīt elektrības gaismu.

Vēlāk tika dots uzdevums no pasta atnest pasūtītās avizes un kādreiz kādu sūtījumu no radiem. Ceļš uz centru bija zināms, arī pasta kastīte, kura atradās tagadējā bibliotēkas istabā, ieejot pa kreisi, lielā skapī ar daudz atsevišķiem nodalījumiem. Pats nepatīkamākais bērniem bija tas, ka aiz lielā skapja atradās cietuma lodziņš, no

kura bija ļoti bailes, ja mājās padzirdējām, ka tur kāds iesprostots, vai arī redzējām, ka šinī telpā sēdēja kāds aizsargs, sargs, kurš pret mums gan bija ļoti laipns. Visa šī telpa bija kā uzgaidāmā istaba, apmeklējot pagasta vadību, pastu. Tur, kur tagad atrodas interneta pieejas punkts un sociālās istabiņas, tur bija V. Kārklīņa dzīvoklis. Par gājienu uz pastu. Bieži sakrita iešana pusdienlaikā, kad vecāki atpūtās no dienas darbiem. Tanī pašā laikā sagādījās, ka kursēja vienīgā mašīna (autobuss), piederoša Dēglu Zakariem. Tas bija liels pārdzīvojums – palaižot garām autobusu, bailes no lielās mašīnas, nepatīkamie putekļi, degvielas smaka. Gājām pat no ceļa nost, pāri grāvim, kamēr mašīna aizbrauca. Šad tad gadījās arī patīkami pārsteigumi. Ceļš veda gar Aptieku mājām, kur aptieknieka meita Gutkina mūs uzrunāja un iedeva pat pa konfektei. Mājās par to stāstījām ar sajūsmu.

Pirmo reizi automašīnā ar lielu sajūsmu vizinājāmies no centra līdz Ozolkalna muižai. Uz turieni gāja gājiens ar ziediem pie varoņu nāvē kritušā kapa, kurš dzīvību zaudēja, izrēķinoties ar muižkungiem. Bērns veda smagā vaļējā automašīnā aiz gājējiem. Tas bija kaut kas nepieredzēts.

Lielu pārdzīvojumu sagādāja apskatīšana un pasēdēšana kāpurķēžu traktorā, kad tēvs to bija nopircis, lai uzartu Bandarnīcās esošās pļavas. Sirds gandrīz apstājās, rokas drebēja, kad traktorists iesēdināja sev blakus un šis milzis ar briesmīgu troksni mūs rāva uz priekšu. Tas nav aprakstāms, kādas bailes tika piedzīvotas, izkāpjot no tā,

nevarēja nostāvēt uz kājām.

Jau no astoņu gadu vecuma vajadzēja palīdzēt mammai strādāt visus darbus saimniecībā, jo tēvs tolaik bija cietumā. Cepām rupjmaizi, krāvām labību stirpās, ar brāli lasījām kopiņas, krāvām ragavās un vedām pie stirpām. Zirgs mielojās pie auzu kopiņas, kad viņu aiz pavadas centos pārvietot tālāk. Tas dūsmās sagrāba aiz kreisās rokas delma tā, ka traumēja pat kaulu, nerunājot nemaz par mīkstajiem audiem. Darbs bija jāpārtrauc arī mammai, lai mani ārstētu.

Lielas grūtības kara laikā sagādāja mācību sagatavošana nākamajai dienai. Nerunājot par petrolejas lampu, tās jau bijām aizmirsuši. Pamišus ar brāli lasījām pie atklātas krāsniņas liesmas, nebija pat domas, ka varētu nesagatavot uzdotos mājas darbus.

Vissmagākais pārdzīvojums bija dienā, kad vācu virsnieki ienāca mājās un pavēlēja dažu stundu laikā atstāt mājas un doties prom kopā ar atkāpjošo armiju. Protams, vecāki nekur pasaulē doties prom netaisījās. Ar visiem lopiņiem, divu zirgu aizjūgos devāmies uz purvu Medņurietu. Pa ceļu braukt baidījāmies, ka mūs neaptur un neļauj braukt tālāk. Nebija viegli noturēt ganāmpulku uz ceļa tik ielu gabalu. Vienu aitu nācās celt ratos. Dzinējai, man, sasāpējās tik ļoti vēders, ka nevarēju pakustēt, guļu blakus ratos aitam un vaidu. Medņurietu šķūnī pavadījām kādas divas nedēļas. Redzējām dūmus, kad dega Ļaudona. Tad arī Ozolkalnā parādījās dūmi.

Mirdza Kozlova

Valda Sēbriņa piemiņai

MŪŽĪBĀ AIZEJOT

„Cik gaidīti, cik grūti cilvēks piedzimst, cik vienkārši, cik negaidīti mirst” – tā Ojārs Vācietis, bet citam, vēl senākam dzejniekam, pieder atziņa: Nāve tomēr, galu galā, ir tik divaina lieta, ka to, par spīti pieredzei, uzskatām par neiespējamu, kad ir runa par kādu, kas mums dārgs, un tā vienmēr pārsteidz kā kaut kas neticams un negaidīts” (Gēte). Tā ir noticis ar Valdi. Vairākas reizes, ciemojoties Mētrienā, pārpārēm es izjutu viņa viesmīlību, izcilo vienkāršību, viņa dāsnumu ar lauku veltēm pilsētniekiem. Kad Valdis mita pensionātā, sazinājāmies ar mobilajiem telefoniem, arī Jaungada pirmajās dienās. Viņš bija možs. Un tad negaidīti skumjā vēsts 18. februārī... Ja nāve, kā uzskata, ir visuniversālākais noslēpums, tad Valdis to tagad ir sastapis un iepazinis. Lai Dievs Tevi pieņem tur Aizsaulē un piepildījumu rod garīgās dziesmas vārdi „Augšā aiz zvaigznēm!”

Tiktāl ceļa vārdi Valda aiziešanai no šīs

nepilnīgās un tomēr burvīgās pasaules, bet mūsu zināšanai lai paliek daži viņa dzīves fakti. Valdim Sēbriņam bija lemts piedzimt laikā, kad iesākās īstie Ulmaņlaiki – 1936. gada 24. oktobrī. Tēvs Valentīns Sēbriņš, māte Milda (dzim. Liepiņa, no Mētrienas Dekšņiem). Dzimtās mājas atradās Lazdonas pagasta Āriņos, skaistā vietā – piekalnē, turpat Niedruškas upīte. Saimniecība labi

nostādīta, kūtī lopiem iekārtota automātiskā dzirdināšana, abi vecāki čakli zemkopji.

Tad nāca Otrais pasaules karš, kam sekoja daudz latviešu dramatisks liktenis. Latvijai tuvojās Sarkanā armija un jādodas bēgļu gaitās uz Kurzemi. Piekrauti divi pajūgi, tajos sēž arī vecīši no Jurjānu Dekšņiem – Anna un Andrejs Liepiņi, ir vēl daži mājlopi. Netālu no Rīgas bēgļi iestrēgst starp frontes

līnijām, šis un tas jāpamet no līdzpaņemtām mantām. Beidzot tomēr izdodas nokļūt Saldus apkārtnē, apmešanās vieta – Ošeniķu Vaļļas. Pēc kara čekisti tēvu apcietina, taču viņam izdodas izlēkt no braucoša vilciena un paslēpties mežos. Māte piedzīvo draudus un samērā agri – 44 gadu vecumā nomirst. Valdis, tāpat kā viņa māsiņa Ciemalda, mācās un pabeidz Kuldīgas rajona Vārmes pamatskolu. Pēc tam Valdis ar izcilību absolvē Kandavas lauksaimniecības mehanizācijas tehnikumu, bet

pēc Latvijas Lauksaimniecības akadēmijas beigšanas kļūst par lauku mehanizācijas inženieri, strādā projektēšanas institūtā Rīgā. Te Valdis satiek savu dzīvesbiedri Boniju. Ģimenē ir audzudēls, kuram ir trīs meitas. Bonija mūžībā devusies pasen, Valdis, sev atvēlētā laikā, dzīvoja Dekšņos, Opsos un īsu laiku Ļaudonas pensionātā.

Austris Apšītis

Visi labie vārdi,
Kas mums veltīti,
Kā gaismas pilieni
Sirdī krājas,
Un brīžos,
Kad skumji klūst,
Ar mums atkal
Sarunājas.

/Brigita Debeļska/

Sveicam marta jubilārus

Edmundam Bergvaldam	13.03.	35
Jānim Grigoram	07.03.	40
Ivaram Bogdanovam	07.03.	50
Aivaram Karpovam	13.03.	50
Zentai Ābolai	13.03.	55
Mārītei Staljuņas	13.03.	55
Anitai Morozovai	24.03.	70

Lai katrai dienai
saules ir papildnam
lai veicās viss
ko pielūdzam
un mīlam..

/Inese Tora /

Mīļi sveicam Daci Mincāni
jubilējā!

Lai veselība un raits dejas solis!
Deju kolektīvi „Mētra”,
„Saulgriezies”

Kā sasnieg sniegs
pa pārslai, pa pārslīņai vien,
tā lai nāk Prieks
un mirkli aiz mirkliša sien –
un tā katru dien!

/Sarma Upesleja/

Sveicam Ervīnu Kraukli
jubilējā!

Mētrienas pamatskolas kolektīvs

Tikai tie ir laimīgi, kuri tiecas pēc
kaut kā vairāk, nekā vienīgi pēc savas
laimes./ Džons S. Mills/

Es esmu tas, kas esmu, un palieku
tas, kas esmu, taču rīkojos un runāju tā,
kā pienākas. /Denī Didro/

Mīļš rokas spiedienu dažu labu
reiz vairāk spēj ka zelts. /Fricis Bārda/

Dienas bijušas kā ābeles,
Kuru vainags dāsni augļus nes.
Un kad salnu piebērti to zari,
Pastāvēt un padomāt tu vari,
Cik šais gados atdots, veikts un gūts,
Kas zied vieglumā un kas ir bijis grūts.
Ir pār vaigu dažkārt ritējusi
Arī kāda sāļa lāse klusi,
Prieka brīžu skurbums galvu vijis,
Pasaulē caur tiem daudz gaišāk bijis.

/K. Apškrūma/

Lielajā jubilejā sveicam
Rutu Liepiņu!

Vēlam, lai katra diena gaišu
domu pilna,
lai katru dienu saule ciemos nāk!
Mētrienas pagasta pensionāri

Darbs nosvef katru mūža dienu,
Darbs pārbauda – vai esi liels, vai sīks,
Un dievišķs ir mirklis, kad caur viņu redzi,
Ka esi ļaudīm bijis vajadzīgs.

/K. Apškrūma/

Sveicam Anitu Keisteri
nozīmīgajā jubilejā!

Lai spēks, veselība, laime un
prieks pavada katru dienu!
Bijušās kolēģes pastā –

Lelde, Ināra, Lāsma, Ineta,
Laimdota

Mierā klusē Ozolkalnā egles,
Kapu kopu ziedi sedz...

Dalāties bēdu smagumā ar
TUVINIEKIEM, zaudējot mūsu bijušo
kolēģi mežā un pie ūdeņiem **Aldi
Broku.**

Mētrienas mednieku un
maksšķerņieku kolektīva valde

Dzied tālā dārza putns,
Tas tevi vārdā sauc,
Tas paņem tavu sirdi
Un tālu projām trauc.

/Z. Lazda/

Izsakām līdzjūtību AIJAI BROKAI ar
ģimeni, **viru Aldi** zemes klēpī guldēt.

Mētrienas pagasta pensionāri

LĪDZJŪTĪBAS

Sabirzis laiks
sīkos sniegpārslu baros,
Apsniegu balts,
ar roku pie mūžības skaros.

/A. Putniņš/

2015. gada 29. janvārī 56 gadu
vecumā miris **Aleksandrs Šumskis.**

2015. gada 17. februārī 73 gadu
vecumā miris **Aldis Broks.**

2015. gada 18. februārī 78 gadu
vecumā miris **Valdis Sēbriņš.**

Lai vieglas smiltis aizgājējiem un
patiesa līdzjūtība tuviniekiem.

Mētrienas pagasta pārvalde

Tālē izskanēja valsis,
Drūmi šalc rudenā vējš.
Visskaistākās sapņu buras
Ziemelis skaudri plēš.

/M. Jansone/

Izsakām līdzjūtību ROMANOVSKU
ĢIMENEI, **dēlu** zemes klēpī guldēt.

Mētrienas pagasta pensionāri

Tu esi uz mūžiem aizgājis
No šī darza un no šīs mājas,
Tu esi uz mūžiem aizgājis
No pasaules.

/L. Brīdaka/

Izsakām līdzjūtību RIMEIĶU ĢIMENEI,
atvadoties no **tēta, vectētiņa,
vecvectētiņa.**

„Mežrožu” mājas iedzīvotāji

Kad aizsaules jūrā pavadīta
dzīvesdrauga **Alda** mūža laiva, mūsu
sirsnīga līdzjūtība AIJAI BROKAI ar
tuviniekiem.

Bijušās kolēģes Mētrienas pastā
Laimdota, Aina, Lelde

Reiz pienāk diena nelūgta un skarba,
Kad dziļi, dziļi daudzas sirdis sāp...

/O. Skuja/

Izsakām līdzjūtību **Alda Broka**
TUVINIEKIEM, sakarā ar viņa
aizvadīšanu mūžībā.

Gruduļu ģimene „Lejasskolā”

Izsakām sirsnīgu pateicību visiem
radiem, draugiem, kaimiņiem, kuri
pavadīja mūsu vīru un tēvu
Aldi Broku pēdējā gaitā.

Sieva, bērni